

ÎNCHEIERE

24 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Galina Stratulat
Iurie Bejenaru
Maria Ghervas

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Bordei Natalia, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vieru Elena împotriva Ministerului Educației, Bordei Natalia cu privire la declararea nulității contractului individual de muncă, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2014, prin care au fost respinse apelurile declarate de către Ministerul Educației și Bordei Natalia și menținută hotărîrea Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 11 octombrie 2013

c o n s t a ț ă

La 08 mai 2013 Vieru Elena a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Educației, Bordei Natalia cu privire la declararea nulității contractului individual de muncă.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în luna mai 2010 Ministerul Educației a organizat și desfășurat concursul pentru ocuparea funcției vacante de director al Liceului Teoretic „Țibirica”. Susține că concursul a fost câștigat de aceasta, conform deciziei Comisiei de concurs din 13 mai 2010, însă prin decizia Comisiei de contestație din 04 iunie 2010 a fost admisă contestația lui Diana Iurescu și anulate rezultatele concursului. Această ultimă decizie a fost contestată cu cerere prealabilă, iar ulterior și în instanța de judecată, care a fost pusă pe rol de judecătorul S. Lazari.

Contrar litigiului inițiat, Ministerul Educației la data de 05 noiembrie 2010 a organizat și desfășurat un nou concurs pentru ocuparea funcției de director al liceului dat.

Ca urmare a desfășurării concursului, care din start era unul ilegal, câștigătorul acestuia a fost desemnată d-na Bordei Natalia, care a și fost numită prin ordinul Ministerului Educației nr. 276-p din 09 noiembrie 2010.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 08 noiembrie 2011, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2012 și decizia Curții Supreme de Justiție din 28 noiembrie 2012, a fost admisă acțiunea Elenei Vieru și a fost obligat Ministerul Educației de a emite un ordin privind confirmarea reclamantei

în funcția de director al Liceului Teoretic „Țibirica” conform rezultatelor Comisiei de concurs din 05 noiembrie 2010.

A fost însă imposibilă executarea hotărîrii judecătorești irevocabile, deoarece Ministerul Educației a încheiat contract individual de muncă cu Natalia Bordei la data de 09 noiembrie 2010, avîndu-se la bază la acel moment procesul-verbal al Comisiei de concurs din 05 noiembrie 2010 „Cu privire la desfășurarea concursului pentru ocuparea funcției de director al Liceului Teoretic „Țibirica”, conform căruia învingătoare a fost declarată Natalia Bordei, care însă a fost anulat prin hotărîrea irevocabilă din 08 noiembrie 2011.

Cere reclamanta declararea nulității contractului individual de muncă nr. 39 din 09 noiembrie 2010 încheiat între Ministerul Educației și Bordei Natalia ca fiind lipsit de suport legal.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 11 octombrie 2013, acțiunea a fost admisă și a fost declarat nul contractul individual de muncă nr. 39 din 09 noiembrie 2010 încheiat între Ministerul Educației și Bordei Natalia ca fiind ilegal.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2014, au fost respinse apelurile declarate de către Ministerul Educației și Bordei Natalia și menținută hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 11 octombrie 2013.

La data de 14 noiembrie 2014 Bordei Natalia a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărîrilor judecătorești și pronunțarea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, instanțele la adoptarea hotărîrilor nu au examinat cu lux de amănunte nulitatea contractului individual de muncă încheiat cu Bordei Natalia, raportînd obiectul acțiunii la prevederile art. 89 Codul muncii și art. 220 Cod civil. Or, consideră că nu au fost stabilite careva temeiuri de concediere a recurenței prevăzute de Codul muncii, relevante pentru soluționarea litigiului dat. Astfel, instanțele au interpretat și au aplicat eronat norma materială.

La fel, a indicat că nulitatea ca sancțiune se aplică la încheierea actului juridic în caz de nerespectare a condițiilor de valabilitate a acestuia. Astfel de condiții însă nu au fost stabilite la încheierea contractului contestat, din care considerente rezultă valabilitatea acestuia.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Bordei Natalia nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Bordei Natalia, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Bordei Natalia ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul lui Bordei Natalia se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Galina Stratulat

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas